

som det danske. I Tidens literære Koncert, hvori der hørtes alle Slags Instrumenter fra Domsbasunen til Markedstrompeten og det fromme Kirkeklokkespil, var og blev han Naturtonen — den paa eengang dragende og ængstende. Som han nu her hastede frem mod Dansesalen med de to rødmende unge Piger under Armen, selv graa og bukkeskægget og let haltende paa det ene Ben, var hans Skikkelse en levende Anskueliggørelse af, hvad han havde været for sin Samtids Ungdom: de store Skoves Pan, der med sin Tryllefløjte havde lokket endog de Forsagte ud til Livsforryngelsens Kilder og et Øjeblik faaet det degnetunge danske Folk til at danse.

Mellem de mange Tilskuere inde i Salen var ogsaa Jakobe. Hun blev siddende her, fordi Musiken og den hele Danselarm gjorde hende godt, idet den forhindrede hende i at tænke. Ved Siden af hende sad Kadidat Balling og fortalte om Poul Berger.

Hun hørte dog ikke paa ham. Hendes Øjne søgte rundt i Salen efter Per. Hun kunde ikke se ham nogetsteds, hvorimod Nannys gyldengule Skikkelse ideligt saaes mellem de dansende. Hun tænkte da, at han havde slaaet sig ned inde i Rygeværelserne, og hun ønskede kun, at han vilde blive der. Hun sad i Angst for, at han skulde komme og byde hende op til Dans. Hun troede sig ikke i Stand til at beherske sig, dersom han i det hele skulde forsøge nogen Tilnærmelse.

Det lange Literaturmenneske ved hendes Side lagde slet ikke Mærke til hendes Aandsfraværelse. Han var som altid selv meget adspredt, stoppede hvert Øjeblik op i sin Tale og vendte et Æseløre nu til den ene nu til den anden Side for at opfange noget af, hvad der blev talt om mellem de omkringsiddende. Balling var en af disse oprindelig skikkelige og godmodige unge Danskere, der under Nathans Paavirkning var sprunget op som kamptørstige Løver, men senere havde erkendt deres Fejltagelse uden dog at have kunnet overvinde sig til at tilstaa dette, end-sige til — som Poul Berger — at hente sig en Judasberømmelse ovre i Fjendens Lejr. Han var en Type paa den sejrende Fremskridtshærs blege Efterskulere, der endnu fulgte Fanerne af Frygt, mens de i Hjertet triumferede over ethvert Nederlag. At